Ч. 210. Второк 9 жовтня (26 вересня) 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — З Угорщини. — Тридержавний союз. — Події в Росиї. — На Балканї. — Русвельт против плютократиї.

Посли з німецкої партиї народної були оногди у президента міністрів бар. Бека і заявили єму іменем своєї партиї, що в справі подїлу округів виборчих обстають при тім, щоби сю справу ухвалювала більшість двох третин всїх голосів. В сїй самій справі подає ческа „Politik“ таку звістку: Із сторони ческих послів має бути поставлене що-до внесень в справі подїлу округів виборчих внесене на перехід до порядку дневного. Внесене се буде однак відкинене голосами Нїмців і Поляків. Так само буде відкинене внесене ческих Нїмців, маюче на цїли забезпечене подїлу округів виборчих без нїякого часового обмеженя а до того мають допомочи голоси консервативної більшої посїлости, Чехів, полудневих Славян, Русинів, Румунів, Італїянців, социял-демократів і німецко-консервативних послів (всїх разом 22 голосів) а крім того має ще не явити ся кількох послів з инших партий. Відтак вийде від правительства посередничаюче внесене, котре й буде приняте в той спосіб, що Чехів і ческих Нїмців прочі партиї переголосують.

На оногдашнїй радї міністрів в Будапештї вела ся нарада над справою плюрального права виборчого, котре свого часу міністер Крістоффі уважав за відповідне угорским відносин. Теперішний міністер справ внутрішних ґр. Андраші, котрого задачею єсть приготовити реформу, мав також на думці плюральну систему, хоч видів також і єї хиби. Отже на згаданій радї заявили ся члени кабінету, належачі до партиї независимости, рішучими противниками плюрального права виборчого і длятого заведене сеї системи виборчої на Угорщинї треба уважати за виключене. Замітне то, що плюральне право виборче має богато прихильників в аґрарних кругах.

Віденьскі ґазети доносять, що сими днями відбуде ся у Відни з'їзд репрезентантів тридержавного союза. Німецкий секретар державний для справ заграничних Чірскі єсть вже в дорозї до Італїї а звідтам приїде до Відня, де рівночасно прибуде також і німецкий амбасадор при Квіриналї ґр. Монтс. Здає ся, що розходить ся о вияснене становища Австро-Угорщини і Німеччини до Італїї по звістних подіях в Рецї.

Вчера пополудни розпочав ся в Гельзінґфорсї конґрес партиї кадетів при участи 171 делеґатів, репрезентуючих 43 ґуберний і 4 области. Предсїдатель кн. Долґоруков висказав сожалїне, що конґрес не може зібрати ся у вітчинї і мусить користати з гостинности краю, котрий мусїв виборот и собі свободу. Участникам конґресу роздано проект резолюциї, похваляючої виборґску відозву, але признаючої, що теперішна хвиля невідповідна до веденя пасивного опору. Поки що головною задачию партиї єсть приготовлене до акциї виборчої під кличем і на основі відповіди Думи на престольну бесїду. — Конґрес радить в будинку студентского союза Myland. Відчитано також письмо Мілюкова о дальшій тактицї партиї, удобренім центральним комітетом.

В дальшій нарадї конґресу партиї кадетів заявив предсїдатель кн. Долґоруков, що конґрес мимо заказу єго в Росиї причинить ся до скріпленя конституцийного житя і партиї кадетів в Росиї. Петрункевич заявив, що виновників убийства Герценштайна треба шукати в рядах тих, котрих інтереси загрожені примусовим вивласненем. — Набоков сказав, що парляментарна фракция кадетів змушена була іти разом з ґрупами робітничими, котрі в короткім часї зискали велике значінє. В борбі з кабінетом Дума мусїла спустити ся виключно лиш на свої власні сили, котрі она однак переціняла і то викликало єї поражку.

---

2)

З подорожий по Австралїї.

Після П. Беллярдіґо, П. Фішера, дра Фікка і др. зладив К. Вербенко.

(Дальше).

На другий день вибрали ся ми на проходї по правильно збудованім містї; численні вивіски з німецкими написями показують, що Нїмцї в торговлї і промислї займають тут важне місце. Тут треба сказати, що недалеко міста знаходять ся чисто німецкі кольонїї як Гандорф, Льобеталь, Блюмберґ і др.

Місто Аделяйде основав дня 28 грудня 1836 р. анґлїйский капітан Гіндмарш з 200 поселенцями і назвав єго так по імени тодїшної анґлїйскої королевої, але перші доми почали там ставити в марті 1837 а в 1846 р. було тут вже 7000 домів. Нинїшне місто, коли почислити всї підгородя в околї 16 кільометрів, має около 125.000 жителів. Улицї в містї рівні і широкі, осьвітлювані вечером електричним сьвітлом; доми хороші, а з помежи публичних відзначають ся особливо ратуш, парлямент, почта, будинок судовий і палата ґубернатора полудневої Австралїї. Місто має 30 церков і каплиць вселяких віроісповідань та одну мошею, університет оснований в 1872 р., 2 висші ґімназиї, велику бібліотеку і гарний музей, театр і великі маґазини. Північну висше положену часть міста відділяє великий, природний парк, 800 метрів широкий від полудневої части, де найбільший рух торговельний і промисловий.

В недїлю місто як би вимерло; всї склепи позамикані, так само всї гостинницї і шинки — так бодай на око виглядає, бо то анґлїйска недїля і таке право диктують надмірні змаганя тверезости. Лиш той, хто може дати доказ, що мешкає що найменше 5 миль (анґлїйских, 5 чвертий нашої) від міста, може дістати в т. зв. „публичнім домі“ (public house) строго приписане „покріплене“. Горе тому гостеви і тому господареви, що прогрішив би ся против того! В реставрацийних комнатах не сьміє горіти сьвітло, віконниць не вільно отвирати. На Новій Зеляндиї ще й так установили, що в парляментарнім будинку не вільно продавати алькогольних напитків, щоби посли не мали нагоди давати народови злий примір. Дивне лиш диво, що пяні посли зовсїм не належать тут до рідкости, а в Сідне лучило ся одного разу й таке, що на засїдане прийшов один міністер тяк пяний, що не міг язиком рушати та що в Гобарт з тої самої причини два міністри підчас наради вхопились за чуби.

А нарід? Ходи зі мною, любий читателю. Онтам гостинниця! Лютий сторож законів стоїть недалеко й не спускає ока з входових дверий. То само робить і громадка людий, мужчин і особливо женщин, що стають перед домом, а котрих з кождою хвилею робить ся щораз більше. Полїцияи не здогадує ся анї трошки, чого тотї люди стоять на улицї. Аж коли їх вже достаточне число призбирало ся, мусить око закона, бо то прецї єго обовязок, подивити ся ще й в иншу сторону а тодї — presto! (борзенько!) цїла громада щезла десь з лиця землї. Там в серединї в шинку можна би єї побачити знову, як там чим скорше і о скілько можна як найбільше виливає заказаного „лїкеру“ в горло — треба прецї спішити ся, щоби зробити місце другій громадї, котра вже жде на улицї. Оттак діє ся через цїлу сьвяту недїленьку, а хто того не знає, той і дивує ся, звідки бере ся тілько пяних людий, котрі мішають ся помежи тих побожних, що спішать до церкви. То публична тайна, що властителї шинків в австральских містах роблять в недїлю найлїпші інтереси мимо того, що єсть так богато і так острих законів о недїльнім відпочинку, що австральский горожанин не перебув би недїлї, щоби не нарушити котрийсь з тих законів, хиба що поклав би ся до постелї.

Величаво представляє ся ботанїчний город. На малім місци зібрано тут цїле богатство буйної ростинности горячого підсоня. Але город сей служить не лиш до науки, но й для відпочинку і кожде більше місто має більше або менше славний ботанїчний город. Особливо в недїлю по полудни виходять сюди цїлими товпами і старі і молоді; з того користають уличні проповідники безчисленних сект. То тут то там можна побачити, як такий проповідник спершись об якесь дерево або ставши на якімсь камени, викрикує, розкладає руками та викривляє лицем і в той спосіб старає ся перевисшити свого сусїда та відтягнути побожних від него. А товпа слухає і сьміє ся та покенкує собі з проповідника а серед сьпіву набожної піснї чути простацкі уличні співанки. Онтам іде довгим походом процесия „армії спасения“, котра вже й в Австралїї станула досить кріпка і не дасть ся заперечити, що зро-

Але навіть коли би було уникнуло ся тої похибки, то годі було не допустити до конфлікту, скоро правительство не хоче ще й тепер вступити на конституцийну дорогу. Не то, що оголошує правительство, довело до катастрофи, але жадане Думи, щоби іменовано парляментарний кабінет. Правительство чуло ся досить сильним, щоби спротивити ся тому жаданю.

Ґредескул сказав, що заява виборґска була історичною і політичною конечностию, Дума вказала народови дорогу до пасивного опору яко найлїпшу в цїли стереженя інтересів народів. Ідеа відозви була строго конституцийна. Єї неудачі не зменшають єї значіня. Поступованє парляментарної фракциї кадетів у Виборзї було отже зовсім відповідне.

До „Polit. Korr." доносять з Константинополя, що недавна стріча кн. Фердинанда болгарского з турецким репрезентантом Неджібпашою причинила ся значно до зближеня межи Туреччиною а Болгариєю. Кн. Фердинанд присїв ся до поїзду, котрим Неджіб-паша вертав до Константинополя, щоби повитати султаньского мужа довіря, і заявив єму, що приходить, щоби заявити мирні наміри Болгариї супротив Туреччини. Підчас розмови, яка крутила ся около всїляких дотикаючих Болгарию і Туреччину а неполагоджених справ, клав кн. Фердинанд на то вагу, щоби завіреня єго щирого і миролюбивого успособленя дістали ся до відомости султана. В Ілдіз-кіоску і в кругах Порти дуже вдоволені сим актом чемности кн. Фердинанда і єго виразами миролюбивости.

Президент Сполучених Держав Рузвельт виступив знову против плютократиї. Підчас посьвяченя нового будинку парляментарного в Геррісбурґ виголосив він бесїду, в котрій сказав, що докладне вияснєнє прав правительства єсть головним заборолом против тих великих інтересів грошевих, котрі противні тому, щоби їх ставити під старанну контролю державну. Виливови захланности заробкової треба ставити запору, щоби забезпечити роботї, капіталови і публиці їх права. Обовязком Американців єсть стреміти до правдивої цивілїзациї, котра не повинна бути лиш плютократиєю банків і Валл Стріт-синдикатів.

Новинки.

Львів, дня 8-го жовтня 1906

— **Відзначенє.** На основі Найв. уповажненя надав п. Мінїстер зелїзниць інспекторови Феликсови Трушковскому, начальникови руху в Перемишли, в признаню єго довголїтної а успішної дїяльности службової, при нагоді перенесеня єго в сталий стан спочинку, титул старшого інспектора ц. к. австрийских зелїзниць державних.

— **Іменованя.** П. Намістник перенїс комісаря повітового, Юліяна Новіцкого, зі Львова до Дрогобича.

— **Є. Е. п. Намістник** гр. Андрій Потоцкий разом з шефом бюра президияльного, радником Двору Вячеславом Залеским виїхав в суботу по полудни в справах урядових до Відня.

— **Віцепрезидент краєвої Ради шкільної** др. Едвін Плажек вернув з урльопу і обняв урядованє.

— **Дрібні вісти.** Концерт питомців дух. семинариї на дохід будови нової церкви в Тернополи під протекторатом Впр. о. крилошанина В. Громницкого відбуде сяві второк дня 9-го с. м. в сали „Міщаньского Братства" в Тернополи о год. 8-ій вечером. Діриґентуру обнимає Всч. о. Лозиньский. — Заповіджені реколекциї в Голини, калуского деканата, котрі мали відбути ся від 9—13 жовтня під проводом Є. Екс. Митрополита Шептицкого, відбудуть ся доперва від 17—20 жовтня. Причина відложеня реколекций, то конференция епископату у Відни. — В недїлю дня 14-го с. м. устроює товариство „Бережаньский Боян" в сали „Надії" на дохід будови дому для „Селяньскої бурси" в Бережанах концерт, по котрім відбуде ся забава з танцями. — Величезне збіговище викликав пяний сторож реальности ч. 30 при ул. сьв. Терези, Станислав Смолиньский, котрий з довгим ножем уганяв ся по улици за якимсь чоловіком. Поліцаян арештував пяницю і відвів просто до арешту. — В Ланцутї порубали гузари шаблями на смерть наймита у тамошного різника Мільрада.

— **Страшна пригода на зелїзници.** За дворцем Підзамче у Львові ішов в суботу по полудни около третої години шляхом зелїзниці коло другої будки, будник Козуб, люструючи як звичайно належачу до него часть шляху. В дорозї перед собою побачив над'їзджаючий до Підзамча поїзд. Щоби вступити ся з дороги, скочив в бік на другу колїю, а не добачив того, що з Підзамча над'їздав другий поїзд. Колеса льокомотиви вхопили нещасливого і рознесли єго на кусні, так, що комісия судово-лїкарска, яка небавком явила ся на місци катастрофи, казала лиш позбирати порозкидані останки до плахти і віднести до трупарні. Причиною нещастя була власна необачність погибшого, бо замість іти боком шляху, він ішов по серединї. Погибший був вже старшим чоловіком і вдівцем.

— **Зьвірі — не люди.** З Келець доносять, що онагди в виджейовскім повітї напали три розбишаки на німу жінку і жадали гроший від неї. Не одержавши відповіди від неї, побили єї тяжко і відрізали їй язик. Селяни зловили тих злочинців і всїх трох арештовано.

— **Напад.** До фабрики дахівок при улици Янівскій ч. 108 впало вчерашної ночи около пів до 2 год. трох робітників і побили тяжко сплячого там робітника Франца Городиньского. Відтак забрали єго одїнє, котре кинули на подвірю, виймивши з кишенї 4 корони. Крім того розбили 60 дахівок і втекли. Сьвідком сего нападу був управитель фабрики п. В. Виппинский, котрий пізнав трох напастників, а то Антона Юровского, Олексу Бутля і Михайла Бутля і казав їх вчера арештувати.

— **Катастрофа на зелїзници.** В суботу вечером стала ся недалеко Пяченци в Італії велика катастрофа, в котрій, о скілько доси знати, згинуло пятеро людий а около 50 єсть покалїчених. Поспішний поїзд, що їхав з Міляно до Риму, викотив ся з шин в той спосіб, що насамперед вискочив із шин четвертий за льокомотивою ваґон і потягнув за собою шість дальших ваґонів. В наслїдок того, що поїзд підчас катастрофи їхав з великою скоростию, ваґони, котрі викотили ся, вискочили на другий шлях і тут впали один на другий а на довершенє нещастя над'їхав ще на тім другім шляху другий поїзд з противної сторони, а що на дворі була густа мрака, то льокомотива другого поїзду впала на розбиті ваґони. Зпід розбитих ваґонів роздав ся страшенний крик і зойк та кликанє о поміч. З недалекої стациї поспішила зараз на поміч служба зелїзнича а небавком наспіло ще й войско. Жертвою катастрофи стала ся також родина прокуратора найвисшого трибуналу касацийного в Римі, Сіно-Феріяні'ого; один єго син погиб а жена і два другі сини поранені.

— *Забава анамского короля.* З Індохіни наспіла до Анаму вість, що анамский король Тан-таї, шукаючи собі забави, казав кільком своїм жінкам розпороти животи і взагалі бавить ся в своїй палатї так, що вже нїхто не важить ся до него приступити. Кільком жінкам, котрі помагали єму убирати ся, вбив в тїло довжезні іглиці і за тоті іглиці казав повісити їх на стели. Найстаршого князя свого роду застрілив револьвером. Після послїдної вісти, яку одержали в Парижи з Індохіни, король Тан-Таї зійшов з розуму.

— **Париські паничі.** Сими днями елеґантне товариство, двох молодих панів і кілька дам, вечером наймило при улици Скрібого самоїзд і поїхали на прогульку а відтак, коли вже досить наїздили ся, один з паничів предложив, щоби заїхати до одного з найперших льокалів для забави на площи Блянш. Шофер

била таки богато доброго. У всїх великих містах має она свої місця зборів а в Мельбирн закупила найкрасший там будинок за 480.000 корон.

Щоби не печи ся у ваґонї підчас страшенної спеки, сїдаємо на один з тих великих пароходів, що удержують звязь помежи полудневo-австральскими столицями, і доїзджаємо небавком до Мельбирн, „цариці полудня". На лїсистім березї Гобзоньского заливу видніє ся величаве місто, побудоване як Рим на семи горбах. Що до краси і богатства будівель, що до значіня в сьвітовім руху торговельнім, коли возьмемо на увагу молодість сего міста і єго історию, то ледви чи знайде ся друге таке місто в старім і новім сьвітї. Ще перед 1836 р. був тут густий праліс, в котрім туземці виконували свої воєнні танцї а тепер розсїла ся тут превисока культура зі всїма своїми витребеньками, з вирафінованим уживанєм і з своїми торжествами.

Часть краю, положену над Гобзоньским заливом і над рікою Мирре (Murray), назвав був Тома Мігчель, котрий сї сторони відкрив, „щасливою Австралїєю" („Australia felix") а то для того, що сей край і дуже красний і дуже урожайний. Отже тут оснував був ґубернатор Річард Бирке підчас своєї першої гостини два міста: Мельбирн, назване так від тодішного анґлійского президента мінїстрів, і Вілємставн. Вже в перших пяти роках з первістних 200 жителів зробило ся в місті 24.000 а в 1895 було вже 490.000; нинї має ся більше як пів міліона жителїв, між тими дуже богато Нїмців і Хинців і єсть найбільшим в цїлій Австралїї. Мельбирн лежить в більшій части над рікою Ярра, по котрій можуть плавати лиш малі судна, 4 кільометри від устя тої ріки до заливу Гобзона. Сей залив то лиш частина великого заливу, званого „Порт Філїп", довгого на 50 км. а широкого на 63 км., де кораблї скидають свій набір. Мельбирн складає ся з 14 великих передмість і єсть так побудоване, як і всї новійші міста в Сполучених Державах: рівнїсенькі улиці, що ідуть рівнобіжно до себе і лиш місцями переривають їх парки, котрих єсть аж тринайцять. З будівель тут найзамітнїйші: палата ґубернатора, парлямент для обох палат в грецкім стилю з бібліотекою, головний уряд почтовий, ратуш з вежею, суд, монетарня і уряд скарбовий. З многих церков всїляких віроісповідань найзамітнїйша катедральна церков сьв. Павла в ґотицкім стилю. В місті єсть двох епископів, католицкий і анґлїканьский, університет, великий театр і аж 43 банків.

Мельбирн єсть столицею кольонії Вікторія. В 1850 р. відорвала ся була ся кольонія від Новополудневого Валєса і так стала ся найменшою зі всїх в Австралїї, але заразом і найважнїйшою і має нинї 1,201.070 жителїв. З тих жителїв більша половина жиє по містах. Для Австралїї єсть то характеристичне, що міста виказують дуже високий процент — в Аделяйдї мешкає 37 процент а в Сїдне 34 процент цїлого населеня полудневої Австралиї і Новополудневого Валєса. Коли перед кількома роками не було роботи для робітників по великих містах, а правительство мусїло видати на них величезні суми, предкладало їм надармо роботу на селї по високій цїнї — там були би они позбавлені всїх тих розривок і приємностий, які подає місто, а того они не хотїли.

Заго збільшає ся тут тота сорта людий, котрих в Австралїї називають „Ляррекінс" (Radan) або „братя фениковї", в застрашаючий спосіб. Нїгде в сьвітї житє ближнього не грає так малої ролї як тут; нїгде не виконують кар смерти так часто як тут. Кари накладані за поодинокі злочини суть дуже острі; але то показує ся конче потрібним, коли зважити, що преці досить значна часть тих жителїв то давні злочинцї вивезені сюди може аж з головного краю або їх потомки, а відтак і то, що Австральці ще й доси не держать ся землї, лиш люблять часто волочити ся по краю. Причиною того волокитства єсть з одної сторони дуже змінне, доходяче аж до крайности вереня і сполучена з тим часта зміна пасовиск для величезних стад, з другої же горячка золота, котра захопила особливо західну Австралию. (Дальше буде).

зробив, як єму казали вельможні панове, і повіз, куди хотіли. Небавком станули перед брамою згаданого льокалю а тут вибігла служба і помогла достойним гостям зайти до середини. Перше, що они розпорядили, було, щоби циганьска музика грала для них в окремій комнаті і обіцяли заплатити за то таку суму, що властитель льокалю не надумував ся анї на хвилю, чи сповнити їх волю. В слїд за тим подав він своїм гостям шампана і взагалї сповняв як найточнійше всяке бажанє елеґантних гостий... Вже настав був білий день, коли кельнер предложив достойним гостям рахунок: дрібничка, щось около пять тисячів франків! Найстарший циган з великою почестию підійшов до елеґантних паничів, жадаючи обіцяної суми та й дами і служба реставрацийна мала повну надію, що такі елеґантні пани не лишать їх з нічим. Паничі взяли рахунок, почали єго читати, а відтак стали так сьміяти ся, що аж за боки брали ся і тим викликали підозрінє. Коли проминула та їх незрозуміла для окруженя веселість, заявили они найспокійнїйше в сьвіті, що не мають анї сотика в кишени, бо лише що вчера випущено їх з криміналу, де пересиділи шість місяців і задля того мали очевидно велику охоту раз добре забавити ся. Дістало-ж ся тим паничам добре, заким прийшла полиция і забрала їх знов туди, звідки день перед тим випустила.

† Померли: С. Гайдима, підурядник зелїзниць державних, властитель реальности в Княгинині, помер дня 29 вересня с. р. в 42 р. житя. Покійний мимо своєї грудної недуги, був дуже дїяльним членом „Руської Хати" і „Руської каси міщаньскої", основателем „Достави", де був від початку основаня аж дотепер директором.— В Руденцях коло Кукизова померла жена тамошного пароха Емілія з Турквевичів Мусієва.

Телеґрами.

Відень 8 жовтня. Цїсар приняв нинї на загальних авдиєнциях: міністра ґр. Ґолуховского, президента міністрів бар. Бека, міністра справ внутрішних бар. Бінерта, ґубернатора австро-угорского банку Біліньского, секретаря цїсарської канцеляриї кабінетової Івана Левицкого і посла на буковиньский сойм Кристофа Абрагамовича.

Відень 8 жовтня. С. В. Цїсар відобрав присягу від новоіменованого амбасадора в Константинополи, маркіза Палявічінї.

Відень 8 жовтня. Вчера по полудни стовкнули ся тут два ваґони електричної зелїзницї, при чім 17 людий легко покалїчило ся.

Будапешт 8 жовтня. Вчера відбули ся тут збори социялістів при участи около 15.000 людий. По кількох промовах ухвалено резолюцию, пригадуючу правительству і парляментови зобовязаня приняті що-до реформи виборчої. Також в 45 містах провінциональних відбули ся збори в користь загального голосованя.

Митава 8 жовтня. (П. А.) Процес против 30 Лотишів і Литовців, котрі в грудни мин. року усунули у Віндаві з міста зверхність громадску, тероризували жителїв і стреміли до установленя федерацийної републики, закінчив ся вчера. Шефа віндавского порту, дїйстного штатского советника (радника державного) засуджено на 3 місяці кріпости, а прочих обжалованих засуджено на роботи примусові, на заточенє або на вязницї з вcїлякими реченцями.

Петербург 8 жовтня. В органі кадетів „Реч" оголошено зміст окружника Ради міністрів заказуючого особам в службі державній або занятим лиш в державних інституциях належати до товариств і союзів будучих в опозициї до правительства.

Петербург 8 жовтня. Ґен. Мищенко іменований командуючим ґенералом II. кавказкого корпуса армії.

Симбірск 8 жовтня. Ґубернатор Старинкевич, поранений оногди підчас замаху помер внаслїдок зараженя крови.

Софія 8 жовтня. Товпа Болгар забрала три церкви і школу грецку. Полїция відобрала їх і вернула назад Грекам.

Піяченца 8 жовтня. До вчера вечером стверджено, що в катастрофі зелїзничій згинули чотири особи, з тих дві незнані; 28 ранених умі щено в шпитали і готелях.

НАДІСЛАНЕ.

Прошу прислати **3 К 60 с.** а вишлемо Вам:

1. Жите сьвятих — оправлене.
2. Добряньского Обяснєнїв служби Божої.
3. Справа в селї Клекотинї.
4. Сьпіванник церковний під ноти.
5. Унїя церковна.
6. Лихий день.
7. Тато на заручинах.

В книгарни коштують ті книжки **7 корон 60 с.**

Адреса: Антоній **Хойнацкий**, книгар
Львів, пасаж Ґавсмана ч. 9.

Гроші звертаємо, кому не подобає ся річник 1905 „Добрих Рад". В сім річнику знаходять ся сотки практичних порад для кождого а крім того близько 100 рисунків, після котрих може собі кождий наробити практичних річий для господарства. Ціна 1 К за річник. Адреса: „Добрі Ради", Стрілецкий Кут (Буковина).

Хто з В. П. господарів хоче собі уменшити ручну і так дорогу працю при сапаню і обгортаню бараболь а хотів би, щоб лїпше єму родили ся і більший видаток з поля дали, той повинен завсїгди уживати кінного плужка. Видаток на плужок уже в першім році виплатить ся — а передовсїм сими часами, коли за робітника трудно і дорого платить ся, а нїколи так не управить ся ручно як способом машиновим.

Цїна плужків до бараболь з полицями до розширюваня, цїлком зелїзних зі сталевими лемішами, лекший Нр. 1. — 20 К. (10 зр.), сильнїйший з ралом на переді 30 К. (15 зр.). Сапачі кінні 44 К. (22 зр.).

Плуги до ораня від 10, 11 і 12 зр. Вироби власні і випробовані. — Цїнник даром висилає ся, прошу лиш жадати:

Іван Плейзя
в Турці під Коломиєю.

— **ТОВАРИСКА ЗАБАВА** — „Розмова цьвітів". Звістна з своєї рухливости фірма пп. Кавчиньского і Оберского у Львові (ул Кароля Людвика ч. 7) видала своїм накладом в рускім язиці нову товариску забаву під поданим заголовком. Гадки на 64 карточках, уложив п. Денис Сумик. Видане представляє ся дуже хорошо, а забава займаюча і цікава. Хто купить, не пожалує. Набувати у накладців.

— **Лише 1 корону** стоїть річник 1905 „ДОБРИХ РАД". Зміст: 388 порад, 94 рисунків, 101 дописів, а 138 поучаючих афоризмів.— Річники з минувших лїт продають ся за половину цїни. — Передплата на 1906 рік 2 К. Адреса: „Добрі Ради" — Стрілецкий Кут (Буковина).

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8 55	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2 45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3·30	„ Коломиї, Жидачева
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6 15	„ Підволочиск
	6 25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави рускої, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6 10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8 05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11 45	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3 55	„ Тухлї ($^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5 25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Ґавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).